

РЕШЕНИЕ

№ 3939

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11445** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Стефанос Фуудс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. З. Н. срещу Ревизионен акт № Р-22221020004669-091-001/09.02.2021 г., издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор в ТД на НАП С., възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1531 от 04.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ /„ОДОП“/ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, с който за данъчен период 01.03.2020 г. – 31.08.2020 г. е начислен допълнително данък върху добавена стойност в размер на 64 469.09 лева, вследствие на непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към MODA ITALIANA M.I.K.E. Гърция по 7 фактури с данъчна основа в размер на 322 345.45 лева и предмет на доставките – текстилни продукти и аксесоари и са начислени лихви в размер на 2978.47 лева.

В жалбата се поддържа, че РА, потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП, е издаден в противоречие с материалноправни разпоредби на ДОПК, ЗДДС, в противоречие с практиката на СЕС, необоснован и немотивиран. Твърди се, че неправилно от страна на ревизиращият орган е прието наличието на основания по чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр.с чл. 66, ал. 1, т. 1

и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС, за извършени доставки при условията на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и са начислени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за данъчен период 01.03.2020 г. – 30.06.2020 г. по фактури издадени с получател MODA ITALIANA M.I.K.E. Гърция. Счита, че безспорно от събраните по преписката доказателства било установено наличието на всички изисквания по чл. 53 от ЗДДС за третиране на оспорените доставки, като облагаеми с нулева ставка, тъй като същите са вътрешно общностна доставка по смисъла на чл. 7 от ЗДДС. Това било така, защото от представените писмени доказателства - международните товарителници, представените от превозвача документи, изцяло се потвърждавал превозът, както и се установявало, че процесните стоки са транспортирани от жалбоподателя до получателя фирма „MODA ITALIANA M.I.K.E. Гърция, регистрирано данъчно задължено лице за целите на ДДС в друга държава членка - територия Гърция. Фактическото напускане на стоката на територията на страната и преминаването ѝ на територията на друга държава членка, съответно прехвърлянето на правото на собственост върху нея от българското дружество на гръцкото дружество доказвало по безспорен начин, че са изпълнени изискванията на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС за изпълнение на вътреобщностни доставки, както и тези на чл. 45 от ППЗДДС и на КДМАП. Неправилно органите по приходите са приели, че ВОД не бил осъществен, защото доставчиците на транспортната услуга я били осъществили чрез подизпълнители. Подизпълнителите разполагали с транспортните средства (които е установено, че са напуснали страната в посока Гърция), но не били техни собственици, а последните не били издали фактури за наем на транспортните средства на подизпълнителите. Счита, че незаконосъобразно е да носи отговорност за отношенията между транспортните фирми и техните подизпълнители, за които доверителят ми дори не имал представа преди да му бъде връчен РД. Позовава се на практика също на Съда на Европейския съюз (СЕС), така и на ВАС, относно претенцията за отклонение от данъчното облагане, която следва да почива на убедителни доказателства за реализирана данъчна измама, както и за детайлите във връзка с нея. Действително, тази практика била формирана преди всичко във връзка с претенции за отказ на право на приспадане на данъчен кредит, но доколкото почива на универсалните правила за облагане в рамките на ДДС-системата в Общността, безспорно следва да се отчете и в случаи като настоящия. С оглед на изложеното, с жалбата се иска отмяната на Ревизионен акт № Р-22221020004669-091-001/09.02.2021 г., потвърден с решение 1531 от 04.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ /„ОДОП“/.

В проведените публични съдебни заседания по делото жалбоподателя, се представлява от адв. Н., с надлежно процесуално представителство. В хода по същество на делото се поддържа становище за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на РА, като се моли оспореният акт да бъде отменен по подробни съображения изложени в жалбата. Претендира се присъждането на разноски по делото за държавна такса и депозит за вещо лице.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, чрез процесуалния му представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна, а РА счита за издаден в съответствие с материалния закон. Подробни доводи относно неоснователността на жалбата са изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Извършването на ревизия на „Стефанос Фуудс“ ЕООД за установяване на данъчни задълженията на дружеството по ЗДДС за периода от 01.03.2020 г. до 30.06.2020 г., е възложено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020004669-020-001 от 03.08.2020 г., връчена на 07.08.2020 г., издадена от М. А. К., на длъжност началник сектор „Девизни“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството си на заместник на А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221020004669-020-002/08.10.2020 г., № Р-22221020004669-020-003/04.11.2020 г. и № Р-22221020004669-020-004/18.12.2020 г., издадени от А. Г. М., като е определен краен срок за извършване на ревизията до 09.12.2020 г.

На основание чл. 34 от ДОПК ревизионното производство е спряно със Заповед за спиране № Р-22221020004669-023-001/03.12.2020 г. и възобновено на основание чл. 35 от ДОПК със Заповед № Р-22221020004669-143-001/14.12.2020 г., издадени от А. Г. М., А. Г. М. и М. А. К. са оправомощени със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221020004669-092-001/15.01.2021 г., като в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество не е постъпило възражение срещу ревизионния доклад.

Ревизията приключва с РА № Р-22221020004669-091-001/09.02.2021 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който е установен данък за възстановяване в размер на 451,97 лв., при деклариран от „СТЕФАНОС ФУУДС“ ЕООД данък за възстановяване в размер на 67 899,53 лв. в резултат от начислен допълнително данък върху добавената стойност в размер на 64 469,09 лв. Начислени са лихви в размер на 2 978,47 лв.

С цел изясняване на обстоятелствата относно допълнително установените задължения по ЗДДС, във връзка с непризнат ВОД на основание чл. 45 от ДОПК на същите са извършени насрещни проверки. Резултатите от тях са обективирани в протоколи, подробно описани в ревизионния доклад, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от оспорения акт.

Установено е, че през ревизираните периоди дружеството е декларирано извършени вътреобщностни доставки /ВОД/, с получател MODA ITALIANA M.I.K.E., Гърция, VIN E., за които са издадени 7 фактури с данъчна основа в общ размер на 322 345,45 лв. Като предмет на доставките стоки са посочени текстилни продукти и аксесоари. Констатирано е, че за периода на ревизията „СТЕФАНОС ФУУДС“ ЕООД е извършвало покупки на текстилни продукти и аксесоари от „ЕЛЛИ ФАРМ“ ЕООД, „ЕЛЛИ ФАРМА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „ФАРМ ЕВРО ТРЕЙД“ ЕООД, впоследствие фактурирани на гръцкото дружество.

Органите по приходите изпратили молба за обмен на информация до гръцките приходни органи с референтен номер VAT BG 033533 E.-20 20201119 AF RI R, с която е изискана проверка на данни във връзка с реалността на доставките от

българското дружество към MODA ITALIANA M.I.K.E. В тази връзка от гръцката данъчна администрация бил получен отговор, съгласно който установеният в Гърция търговец не е открит на адреса на регистрацията, не е осъществен контакт и с представляващият дружеството - А. А.. Посочено е, че MODA ITALIANA M.I.K.E. попадало в обхвата на критериите за дерегистрация от базата данни VIES, което е влязло в сила на 03.11.2020 г.

Органите по приходите на база извършения анализ констатирани, че съгласно представените от ревизираното лице писмени обяснения, транспортът на стоките, предмет на декларираните вътреобщностни доставки към гръцкото дружество, е организиран от „ГАЛЕВ“ ЕООД и „ДИМИТРОВ ТРАНСПОРТ 2020“ ЕООД, с които „СТЕФАНΟΣ ФУУДС“ ЕООД има сключени договори за превоз.

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ от „ГАЛЕВ“ ЕООД били представени копия на 10 фактури, издадени към „СТЕФАНΟΣ ФУУДС“ ЕООД с предмет „транспортна услуга“, ведно с CMR към тях с посочен превозвач - „БУЛТРАНС2018“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Приложена е и декларация от управителя на дружеството-доставчик, с която е уточнено, че за посочените от органите по приходите периоди са използвани услугите на лицензирана транспортна компания срещу заплащане „БУЛТРАНС2018“ ЕООД.

От съдържанието на представените CMR, органите по приходите са установили, че превозът следва да е извършен с МПС, с регистрационни номера СВ5772РХ, СВ9964РК и СА7313АН. При извършени служебни проверки в ПП с данни предоставени от КАТ е констатирано, че превозните средства са собственост на трети лица, които от своя страна не са декларирали в дневниците си за продажби издадени фактури към „БУЛТРАНС2018“ ЕООД е предмет - наем на МПС или извършена транспортна услуга. При направена проверка в „Справка за платени пътни такси на Агенция Митници“ е установено, че МПС с регистрационен номер СВ5772РН и СВ9964РК са преминавали през ГКПП К. през ревизирания период, но в описание на превозваната стока е посочено: транспортни средства, строителни материали, изделия от пластмаса, които стоки са различни от тези, които ревизираното дружество декларираше, че продава. Няма данни моторно превозно средство с регистрационен номер СА7313АН да е преминавало през ГКПП през ревизирания период.

В отговор на връченото ИПДПОЗЛ от „ДИМИТРОВ ТРАНСПОРТ 2020“ ЕООД е представена фактура № [ЕГН]/31.08.2020 г., с получател „СТЕФАНΟΣ ФУУДС“ ЕООД, документираща транспорта услуга е автомобил с регистрационен номер СА3467СХ. Приложено било копие от Договор за превоз от 01.08.2020 г., сключен между ревизираното лице - товародател и „ДИМИТРОВ ТРАНСПОРТ 2020“ ЕООД - превозвач. Приложена е декларация от страна на доставчика, че дейността на дружеството е извършване на транспортни услуги, като в случая транспортът е извършен от последващ превозвач - „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за което е приложено копие от свидетелство за регистрация на товарен автомобил „Форд Транзит“, регистрационен номер СА3467СХ. Органите по приходите са извършили служебна проверка в ПП с данни предоставени от КАТ, при която е установено, че посоченият автомобил е собственост на друго дружество - „ТЕНАКС 2011“ ЕООД. При извършена проверка в „Справка за платени пътни такси на Агенция Митници“ е констатирано, че няма данни превозното средство да е преминавало през ГКПП през м. 08.2020 г. Съобразно така установените обстоятелства ревизиращите органи са обобщили, че за издадените фактури за

доставки на стоки с получател MODA ITALIANA M.I.K.E., от ревизираното лице не са представени доказателства, удостоверяващи осъществени вътреобщностни доставки, съответно не е доказано изпращането и/или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на съответната държава членка, съгласно изискванията на чл. 45, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС. Прието е, че не са изпълнени изискванията на чл. 7 от ЗДДС. Посочено е, че щом ревизираното лице е издало данъчен документ за извършеното от него действие на разпореждане със стоките, а не е установено стоките да са транспортирани до посочената държава-членка /Гърция/ различна от тази на произхода, то за същите е приложима разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗДДС. Предвид, че не е доказано превозването на стоките по доставките към гръцкото дружество и получаването на същите от последното е прието, че доставките са с място на изпълнение на територията на Република България, което изключва облагането им с нулева ставка по чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, а същите следва да се обложат със ставката по чл. 66, ад. 1, т. I от ЗДДС - 20%. Съобразно горното органите по приходите намират, че са налице облагаеми доставки на територията на страната, за която па основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС се дължи данък. Предвид горното и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 66, ал. 1, г. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС е*начислен данък в общ размер на 64 469,09 лв. за декларираните продажби към гръцкото дружество MODA ITALIANA M.I.K.E. за данъчни периоди от м. 03.2020 г. до м. 06.2020 г. и м. 08.2020 г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „Стефанос Фуудс“ ЕООД жалба, като с решение № 1531 от 04.10.2021 г. на директора на Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, последният бил потвърден.

За изясняване фактите по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза, приета от съда, като обективна и безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото. От заключението на вещото лице се установява, че „Стефанос Фуудс“ ЕООД е организирано и водило счетоводството си в съответствие със Закона за счетоводството /ЗСч/ и Националните счетоводни стандарти. От проверените счетоводни документи и взетите счетоводни операции за процесния период, вещото лице извежда следните изводи: Налични са документи за доставките на стоки от доставчици и издадени документи за последващи доставки към клиенти /ВОД сделки/. Въз основа на първичните счетоводни документи са извършвани хронологично регистриране на счетоводните операции. Счетоводната информация е обобщена в счетоводни регистри, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в края на същия период. Между проверените синтетични и аналитични регистри е установена връзка и равенства между тях. Извършва се междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и се съставят оборотна ведомост и главна книга. Прилага се утвърдения индивидуален сметкоплан. Съгласно представените Хронологични регистри на счетоводни сметки се установява, че приходите се признават при спазване на принципа за „Текущо начисляване“, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗСч, което означава, че приходите от продажби на стоки се признават от момента на начисляването им, независимо от момента на изплащането. Приходите от продажби на стоки се признават на база издадени фактури. Приходите се признават едновременно с извършените разходи по сделката. На основание на изложеното до тук, вещото лице установява, че правилно е водена счетоводна отчетност на дружеството „Стефанос Фуудс“ ЕООД. Вещото лице е установило, че са налични документи, отразяващи и доказващи документално

обосновано осчетоводяване в счетоводството на „Стефанос Фуудс“ ЕООД по процесите доставки към „MODA ITALIANA M.I.K.E“. както следва: - Invoice/Фактури/, издадени от „Стефанос Фуудс“ ЕООД към гръцкия клиент, съдържащи всички изискуеми реквизити; ЧМР-тата, в които са посочени: Изпращач, Превозвач и Получател. Фактура, номер и дата; Броя на количеството натоварена стоки в килограми и нейното описание; Място и дата на приемането на стоките; Подписи и печати на Изпращач и Превозвач; номер на превозното средство; потвърждения за получаване на стоките, с посочени: дата и място на издаване, име на лице, получило стоката, място на получаване на стоката. Вещото лице е установило още, че са налични документи, отразяващи и доказващи документално обосновано осчетоводяване по доставките от: „Елли Фарм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], от „Елли Фарма Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и от „Фарм Евро Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Констатирало е също, че са налични данъчни фактури, които съдържат изискуемите реквизити, както и приемо-предавателни протоколи. Произходът на стоките е доказан с митнически декларации за внос на стоки от Китай и платежни нареждания за платено ДДС. „Стефанос Фуудс“ ЕООД е разплатил всички фактури за доставени стоки през процесния период на доставчиците. Вещото лице е направило съпоставка между видовете и количествата на доставените стоки от Доставчиците на „Стефанос Фуудс“ ЕООД и продадените от него стоки на клиента „MODA ITALIANA M.I.K.E“. при което е установило, че закупените стоки от доставчиците са били предназначени за продажба към гръцкия клиент на „Стефанос Фуудс“ ЕООД, тъй като доставените видове стоки, както и точни количества или части от общо доставените количества са предмет на ВОД продажбите. Експертът е констатирал също, че „Стефанос Фуудс“ ЕООД е получавало плащания от „MODA ITALIANA M.I.K.E“, които не могли да се отнесат към конкретна фактура и поради тази причина към 08.10.2020 г. общата сума на платените фактури е в размер на 331 695.66 лв., при задължение по 7 бр. процесии фактури в размер на 322 345.45 лв. Това се обяснява с частично платени суми по издадени Фактури за ВОД към „MODA ITALIANA M.I.K.E“, които не са в обхвата на процесите, а именно: - Ф/ра № [ЕГН]/17.09.2020 г. - ДО - 58 310.33 лв. - Ф/ра № [ЕГН]/28.09.2020 г. - ДО - 17 837.95 лв.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства с разпита на свидетеля Г. И. Димитров. От показаният му се установява, че управителят на дружеството С. Ц. е ползвало услугите му свързани с превод от гръцки на български език, както и всякакви други неща, за което имал пълномощно от него. Помагал му в дейността, която се състоеше най-общо в закупуване на дрехи, обувки и стоки за бита от вносителите в кв. И., където му бил складът. Свидетелства, че през 2020 г. многократно бил присъствал на доставки на стоки от дружеството „МОДА ИТАЛИАНА“, като няколко пъти дори съпровождал представители на дружеството. Присъствал съм на всяко едно товарене на „МОДА ИТАЛИАНА“. В служебните ми задължения било да даде ЧМР, фактурата и съпътстващите документи на транспортните фирми, които бяха ангажирани да направят курса, групаж на съответните стоки на „СТЕФАНОС ФУУДС“ ЕООД и износа за Гърция. Ходил бил и в склада на „МОДА ИТАЛИАНА“ в Гърция. След всяка доставка транспортната фирма ни връщаше отпечатаните ЧМР, фактура и едно придружително писмо, което е някакъв допълнителен образец от документите, които НАП изисква. В третата клетка на ЧМР-то и в придружително писмо за приемането на стоките трябваше да има печат, което потвърждаваше приемането на стоката от „МОДА ИТАЛИАНА“. Аз имах пълномощно от С. Ц.. Стоките били приемани от А. Ц., съдружникът на С. Ц. и работници от склада му.

По делото са представени и други писмени доказателства представени във връзка издадените на жалбоподателя два броя съдебни удостоверения. От така ангажираните доказателства се установява, че посочените в справката МПС с рег.

[рег.номер на МПС] , СВ9964РК и СА 3467 СХ за периода от м.03.2020 г. до м.06.2020 г. са преминавали границата на Р.България.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „СТЕФАНΟΣ ФУУДСС“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № Р-22221020004669-091-001/09.02.2021 г., издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор в ТД на НАП С., възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1531 от 04.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ /„ОДОП“/ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, с който за данъчен период 01.03.2020 г. – 31.08.2020 г. е начислен допълнително данък върху добавена стойност в размер на 64 469.09 лева, вследствие на непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към MODA ITALIANA M.I.K.E. Гърция по 7 фактури с данъчна основа в размер на 322 345.45 лева и предмет на доставките – текстилни продукти и аксесоари и са начислени лихви в размер на 2978.47 лева.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал.2 ДОПК, като ревизията е възложено надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК-РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, което се потвърждава от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл.28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл.25, ал.5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл.22, т.4 ЗЕДЕУУ, доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл.24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл.24 ЗЕДЕУУ – арг. чл.25, ал.5 ЗЕДЕУУ. Поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

По материалната законосъобразност на акта:

С процесния РА е установено наличието на основанията по чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от

ЗДДС във вр. с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС за извършени доставки при условията на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и са начислени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за данъчен период 01.03.2020 г. – 31.08.2020 г. в размер на 64 469.09 лева, вследствие на непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към MODA ITALIANA M.I.K.E. Гърция по 7 фактури с данъчна основа в размер на 322 345.45 лева и предмет на доставките – текстилни продукти и аксесоари и са начислени лихви в размер на 2978.47 лева.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника с административна преписка по издадения РА доказателства, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност.

Търговско дружество „Стефанос Фуудс“ ЕООД през ревизирания период е с основен предмет на дейност търговия на едро с текстилни продукти и аксесоари. За извършване на търговската си дейност, жалбоподателят ползва логистични услуги в склад находящ се в [населено място].

От представените по делото доказателства се установява, че през данъчен период 01.03.2020 г. – 31.08.2020 г. „Стефанос Фуудс“ ЕООД е декларирал осъществени ВОД (с предмет – доставки на стоки - текстилни продукти и аксесоари) по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, с MODA ITALIANA M.I.K.E., Гърция, VIN E., за които са издадени 7 фактури с данъчна основа в общ размер на 322 345,45 лв., като доставките са документирани с цитираните по-горе фактури, с приложена нулева данъчна ставка.

В настоящия случай спорен по делото е въпросът дали е реалност на декларираните от дружеството жалбоподател доставки по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС.

В контекста на интерпретацията на съюзното право - чл. 138, § 1 и чл. 14, § 1 от Директива 2006/112, дадена в т. 31 от решението на СЕС по дело C-273/11 освобождаването на вътреобщностната доставка на дадена стока става приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и, че вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката. Изискване към ВОД е придобиваният стоките да е друго ДЗЛ и данъчно незадължено юридическо лице, действащо на територията на държава членка различна от тази, в която е започнало изпращането или превоза на стоката.

С факта на изпращането или превозването на стоката до друга държава-членка и физическото напускане в резултат на това на стоката от държавата-членка на доставката доставчикът обвързва настъпването на благоприятни за него правни последици - освобождаването му като продавач от ДДС във връзка с вътреобщностна доставка (чл. 138, § 1 от Директива 2006/112/ЕО). Националното законодателно разрешение е за облагане на ВОД с нулева ставка на ДДС е регламентирано в чл. 53, ал. 1 ЗДДС. Затова и с арг. от чл. 154, ал. 1 ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК за жалбоподателя в първоинстанционното производство е тежестта да установи с убедителността на пълното доказване юридическите факти, представляващи основание за освобождаване на ВОД.

Наред с изложеното съгласно разпоредбата на чл. 7 от ЗДДС, вътреобщностната доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя, от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. А съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗДДС,

документите, удостоверяващи извършването на ВОД се определят с правилника за прилагане на закона. В двете точки на чл. 45 от ППЗДДС са изброени лимитативно две групи от документи, които доставчикът на стоки следва да представи за да докаже наличието на ВОД - документи за доставката и документи удостоверяващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка. Установяването от националното законодателство на изискванията към доказване на ВОД е в съответствие с разпоредбата на чл. 131 от Директива 2006/112.

В приложимите редакции на чл. 45 от ЗДДС, т. 2 включва две букви, като изпращането или транспортирането на стоката се установява алтернативно с две групи документи. В първата хипотеза (на б."а") доказването на изпращането или транспортирането се осъществява с транспортен документ или писмено потвърждение от получателя, когато транспортът се осъществява от получателя или от трето лице за сметка на получателя. Поставени са изисквания към съдържанието на писменото потвърждение, които с новела от ДВ бр. 10 от 2011 г. са допълнени с посочване на име на лицето, предало стоките, а с тази бр. 8 от 2016 г. и с дължностното качество на това лице, както и с името и дължностното качество на лицето, получило стоките. При транспорт от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика необходимо и достатъчно е доказването с транспортен документ - чл. 45, т. 2, б. "б" от ППЗДДС.

От събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установява, че е налице реалност на декларираните от дружеството жалбоподател доставки по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Видно е, че за всяка една от декларираните доставки са налични фактури, с всички реквизити, включително и идентификационния номер по ДДС на получателя, под който номер му е извършена доставката.

Установява се също така, че е изпълнено и условието на чл. 45, т. 2 от ППЗДДС.

По делото не е било спорно, че транспорта е извършен от трето лице за сметка на доставчика, поради което на основание чл. 45, т. 2, б. "б" от ППЗДДС, е бил необходим транспортен документ удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

От събраните по делото писмени доказателства, в това число и от заключението на вещното лице по допуснатата и приета от съда съдебно-счетоводна експертиза, както и от събраните гласни доказателствени средства е видно, че за всяка една от доставките е налице фактура, с описание на стоките, подписана и подпечатана от „Стефанос Фуудс“ ЕООД и „MODA ITALIANA M.I.K.E., Гърция, транспортен документ - ЧМР, с посочени в него изпращач - „Стефанос Фуудс“ ЕООД; Получател - „MODA ITALIANA M.I.K.E”, 9, Aisopou Street, GR 54627 Thessaloniki; Товарен пункт - [населено място]; Разтоварен пункт - [населено място]; Описание на вида и количествата стоки, Бруто тегло, като по отношение на фактура № [ЕГН]/16.03.2020 г.; фактура № [ЕГН]/01.04.2020 г.; фактура № [ЕГН]/23.04.2020 г.; фактура № [ЕГН]/21.05.2020 г.; фактура № [ЕГН]/22.05.2020 г. са посочени в транспортните документи като превозвач - „Бултранс 2018“ЕООД с превозни средства: СВ 9964 РК, СА 7313 АН, СВ 5772РН. По отношение на фактура № [ЕГН] от 20.06.2020 г. е посочен превозвач „Емве“ ООД, с транспортни средства - СВ 5772РН, а по отношение на фактура № [ЕГН]/05.08.2020 г. е посочен за превозвач „Димитров транспорт 2020“ ЕООД, „Александрова Лоджистикс“ ЕООД с превозно средства рег. [рег.номер на МПС]. Установява се също така, че за всички превози е налице потвърждение, в което са вписани следните данни: името на лицето, подписало потвърждението; вписана е фирмата „Стефанос Фууд“ ЕООД, от която са закупени стоките; посочена е издадената фактура с номер и дата; вписан е града на пристигане на стоката -

[населено място]; дата на пристигане; типът на превозното средство и неговия регистрационен номер; декларирано е, че стоките са закупени за бизнес цели; декларирана е отговорността при посочване на неверни данни; дата на издаването и е посочена длъжността на лицето, подписало документа.

С оглед на изложеното, съдът приема от приобщените по делото доказателства се установява реалност на извършения от страна на изпращача – „Стефанос Фууд“ ЕООД с превозвачи – „Бултранс 2018“ ЕООД, „Емве“ ООД, Димитров транспорт 2020“ ЕООД и „Александрова Лоджистикс“ ЕООД и получател - „MODA ITALIANA M.I.K.E., Гърция транспорт на стоки.

Представените товарителници съдържа всички реквизити - дата на транспортиране, данни за изпращач, получател и превозвач, разтоварен пункт и товарен пункт, подписи и печати на изпращач и превозвач и с подпис и печат на получателя, описание на стоките и индивидуализация на фактурите. В чл. 9 от Конвенцията е посочено, че товарителницата до доказване на противното /което в случая не е доказано от органа по приходите/ удостоверява условията на договора за превоз и получаване на стоката, а нередовността ѝ, на основание чл. 4 от същата Конвенция, не засяга нито съществуването, нито действието на този договор. Съществен момент за осъществяването на ВОД е изпращането или транспортирането на стоките до територията на друга държава членка, което означава фактическо напускане на стоката на границата на страната и преминаването ѝ на друга територия. Конкретното място и адрес, където е получена стоката на територията на друга - държава членка е ирелевантно за облагането с ДДС, тъй като от момента на напускането на стоката от територията на страната, задължението за самоначисляване преминава към регистрираното по ДДС лице - получател на стоката.

В конкретния случай, представените международни товарителници безспорно установяват, че стоките са изпратени и транспортирани до територията на друга държава членка. Ревизираното дружество е представило всички необходими документи, които да установят изпращането и транспортирането на стоките, като данните, отразени в международните товарителници съответстват на събраните по делото други косвени доказателства за осъществен ВОД.

Всичките се опровергават от събраните по делото и обсъдени по-горе писмени и гласни доказателства.

Неоснователни са изводите на органите по приходите, че от страна на жалбоподателя не е установено по-безспорен начин кое дружество е извършител на транспорта, с какво МПС и чия собственост са последните и дали същите са били отдавани под наем.

От приложените към административната преписка доказателства, в това число и от представените такива във връзка издаденото на жалбоподателя съдебни удостоверения, безспорно се доказва по категоричен начин, че процесните стоки са напуснали територията на Република България. Наличните по делото товарителници са надлежно подписани от изпращача /ревизираното дружество/, от превозвача и получателя, посочено е и мястото на разтоварване на стоките. Съдържат реквизитите по чл. 6 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, поради което следва да се ценят като годни транспортни документи. С изпращане или транспортиране на стоката се осъществява второто условие за ВОД. Именно наличието на физическо движение на стоката между държавите-членки е обективен елемент, отличаващ ВОД от доставка на територията на страната - Решение по дело Teleos, т. 30-40. Безспорно практиката на СЕС приема, че освобождаването на вътреобщностната доставка на дадена стока става приложимо, когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на

приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката решение по дело С-409/04 т. 42 и др. Този елемент е безспорно доказан чрез приложените по делото транспортни документи. Свидетелските показания на свидетеля Г. И. Димитров съдът, също кредитира изцяло, като вътрешно непротиворечиви и в съответствие със съдържанието на писмените доказателства.

От заключението на вещото лице по делото се установява и, че са налице осъществени плащания от страна на гръцкото дружество.

Несъстоятелни са и твърденията на органите по приходите за наличие на неистински или с невярно съдържание документи. Отделно от това съдържанието на същите не е оспорено пред настоящия съд по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК. Следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 9, ал. 1 и чл. 4 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, която регламентира, че международните товарителници удостоверяват до доказване на противното условията на договора за превоз и получаването на стоката от превозвача.

Съдът изцяло възприема твърденията в жалбата, че извършеният ВОД не е компрометиран и от получения отговор от гръцката приходна администрация по линията на обмен на информация. Видно от същия, гръцкото дружество е deregистрирано на 03.11.2020 г., т.е. няколко месеца след получаване на стоките. Ненамирането на адреса на получателя не е достатъчно основание да се приеме, че декларирането от жалбоподателя ВОД за процесния период не е реално извършено.

По изложените по-горе мотиви, съдът приема че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният ревизионен акт като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон и с неговата цел следва да бъде отменен.

По разноските по производството:

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат разноските по делото, в претендирания от страна на жалбоподателя размер, а именно 50 лева, разноски за платена държавна такса и в размер на 894,60 лева, разноски за изготвена по делото експертиза.

С тези мотиви, Административен съд София-град, III отделение, 70-ти състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Стефанос Фуудс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221020004669-091-001/09.02.2021 г., издаден от А. Г. М. на длъжност началник на сектор в ТД на НАП С., възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1531 от 04.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ /„ОДОП“/ [населено място] при Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция по приходите /НАП/, с който за данъчен период 01.03.2020 г. – 31.08.2020 г. е начислен допълнително данък върху добавена стойност в размер на 64 469.09 лева, вследствие на непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към MODA ITALIANA M.I.K.E. Гърция по 7 фактури с данъчна основа в размер на 322 345.45 лева и предмет на доставките – текстилни продукти и аксесоари и са начислени лихви в размер на 2978.47 лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., да заплати на „Стефанос Фуудс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. З. Н., разноски за съдебното производство в размер на общо **894,60 лева**.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: